

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนสายหลักในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๔.๔/๒๗๐๓ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีความประสงค์จะให้เทศบาลเมืองบางกรวยดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนสายหลักในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีตั้งแต่หน้าวัดสำโรงถึงสะพานข้ามทางรถไฟ เนื่องจากบริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด ผู้จัดสรรที่ดิน ปล่อยปละละเลยไม่บำรุงรักษาไฟฟ้าสาธารณะเป็นเหตุให้ประชาชนประสบอุบัติเหตุและเป็นที่ยอ่งสุ่มโจรผู้ร้าย โดยถนนดังกล่าวน่าจะเป็นทางสาธารณะตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๓/๒๕๔๓ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๒๐/๒๕๐๓ เทศบาลจึงได้หารือจังหวัดนนทบุรีว่าถนนสายนี้เป็นทางสาธารณะหรือไม่ จังหวัดนนทบุรีมีความเห็นว่า ชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีถือเป็นหมู่บ้านจัดสรรตามพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ถนนสายหลักในชุมชนน่าจะเป็นสาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินจัดไว้ให้มีขึ้นเป็นภาระจ่ายยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรรและมีหน้าที่บำรุงรักษาสาธารณูปโภคให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำขึ้นนั้นต่อไปตามมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินฯ โดยผู้จัดสรรที่ดินจะพ้นจากหน้าที่เมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้จัดตั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่น เพื่อรับโอนทรัพย์สินไปจัดการและดูแลรักษาภายในเวลาที่ผู้จัดสรรที่ดินกำหนด หรือผู้จัดสรรที่ดินได้จดทะเบียนโอนทรัพย์สินให้เป็นสาธารณประโยชน์ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินฯ และเมื่อไม่ปรากฏว่ามีการอุทธรณ์ให้เป็นสาธารณประโยชน์ จึงถือไม่ได้ว่าเป็นถนนสาธารณะที่เทศบาลจะดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะให้แก่ชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีได้ และหากเข้าไปก็อาจเป็นการรุกล้ำที่ดินของเอกชน จังหวัดนนทบุรีจึงได้หารือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า ถนนดังกล่าวเป็นทางสาธารณประโยชน์หรือไม่ และเทศบาลจะดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะได้หรือไม่ อย่างไร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอให้จังหวัดนนทบุรีตรวจสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม สรุปได้ว่า ถนนสายหลักในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี ประชาชนทั่วไปได้ใช้เดินทางออกสู่ทางสาธารณะระหว่างอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผ่านเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มาตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒๔ ปี โดยมีได้มีการห้ามปรามหรือหวงห้ามและผู้จัดสรรที่ดินมิได้ยกที่ดินถนนดังกล่าวให้ แต่ได้ทำหนังสือยินยอมให้เทศบาลติดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะได้ สำหรับเรื่องการจัดสรรที่ดิน กรมที่ดินมีความเห็นว่า แม้บริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด จะได้ดำเนินการจัดสรรที่ดินในชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีโดยไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะ

ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ แต่ถนนภายในโครงการหมู่บ้านภาณุรังษี ซึ่งผู้จัดสรรที่ดินได้จัดทำขึ้นย่อมถือเป็นสาธารณูปโภคและตกเป็นภาระจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร ซึ่งผู้จัดสรรที่ดินมีหน้าที่บำรุงรักษาสาธารณูปโภคให้คงสภาพนั้นต่อไปตามข้อ ๓๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๖ฯ ซึ่งตรงกับมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดินฯ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๕๓/๒๕๓๗ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๓๒๕/๒๕๓๙ เมื่อบริษัทฯ ผู้ถือกรรมสิทธิ์ตามโฉนดที่ดิน ยังไม่มีการอุทธรณ์หรือแสดงเจตนาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะประโยชน์ หากเทศบาลเมืองบางกรวยจะดำเนินการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะบริเวณถนนสายดังกล่าวต้องประสานงานกับบริษัทฯ และผู้อยู่อาศัยก่อน

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความเห็นว่า แม้บริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด จะได้ดำเนินการจัดสรรที่ดินในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีโดยไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๖ฯ และบริษัทฯ ผู้ถือกรรมสิทธิ์มิได้อุทธรณ์หรือแสดงเจตนาที่จะยกให้เป็นทางสาธารณะประโยชน์ แต่การที่บริษัทฯ ได้จัดสรรที่ดินแบ่งขายโดยมีถนนตัดผ่านและมีถนนซอยผ่านที่ดินออกสู่ถนนใหญ่ เป็นส่วนที่ถูกจัดแบ่งไว้เป็นสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์ของผู้ซื้อที่ดินในโครงการ และถนนดังกล่าวประชาชนโดยทั่วไปได้ใช้สัญจรไปมาออกสู่ทางสาธารณะระหว่างอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผ่านเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มากกว่า ๒๔ ปี โดยมีได้มีการห้ามปรามหรือแสดงการหวงห้ามมิให้บุคคลภายนอกใช้ถนน จึงถือได้ว่าบริษัทฯ ได้สละและอุทิศถนนเป็นทางสาธารณะเพื่อใช้เป็นทางเข้าออกโดยปริยาย ถนนนั้นย่อมตกเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภททรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันตามมาตรา ๑๓๐๔ (๒) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยไม่จำเป็นต้องจดทะเบียนโอนสิทธิการให้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๒๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๘๓๒/๒๕๔๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๗๕/๒๕๔๑ และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๒๖/๒๕๔๐ ด้วยเหตุนี้ เมื่อถนนนั้นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เทศบาลจึงมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรักษาตามมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พุทธศักราช ๒๔๕๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และเทศบาลมีหน้าที่ต้องจัดให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่นในทางสาธารณะตามมาตรา ๕๓ (๗) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ เพื่อแก้ไขปัญหาค่าความเดือดร้อนของประชาชนต่อไป อย่างไรก็ตามก็ดีเนื่องจากเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่มีผลกระทบต่อสิทธิของเอกชนและการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งยังมีความเห็นที่แตกต่างกัน ประกอบกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งประสบปัญหาการเข้าไปดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะในหมู่บ้านจัดสรรซึ่งผู้จัดสรรที่ดินได้ปล่อยปละละเลยไม่บำรุงรักษาสาธารณูปโภคอันก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหารือปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมที่ดิน และจังหวัดนนทบุรี) และผู้แทนเทศบาลเมืองบางกรวย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า กรณีที่ข้อหารือในเรื่องนี้มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่ต้องวินิจฉัยรวมสองประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การดำเนินการจัดสรรที่ดินในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี โดยไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ จะถือว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติหรือไม่

ประเด็นที่สอง ถนนสายหลักภายในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษีได้เปลี่ยนสภาพไปเป็นทางสาธารณะแล้วหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวแล้ว มีความเห็นดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การดำเนินการจัดสรรที่ดินในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษี โดยไม่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๖ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๕ จะถือว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติหรือไม่ นั้น เห็นว่า แม้การจัดสรรที่ดินของบริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด จะไม่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินให้ทำการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๖ฯ ก็ตาม แต่การที่บริษัทฯ ได้แบ่งแยกที่ดินของตนออกเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไป โดยมีการจัดทำสาธารณูปโภค บริการสาธารณะหรือปรับปรุงที่ดินนั้นเป็นที่ยอยู่อาศัย ที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม ย่อมถือได้ว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามข้อ ๑^๑ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๖ฯ ส่วนกรณีที่บริษัทฯ จะขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินต่อคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แม้จะเป็นการฝ่าฝืนต่อประกาศของคณะปฏิวัติก็ไม่ทำให้การดำเนินการของบริษัทฯ ไม่เป็นการจัดสรรที่ดินตามกฎหมาย^๒ และถนนภายในโครงการหมู่บ้านภาณุรังษีอันเป็นสาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่ดิน ย่อมตกอยู่ในภาวะจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรรทุกแปลง บริษัทฯ จึงมีหน้าที่บำรุงรักษา

^๑ ข้อ ๑ ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“การจัดสรรที่ดิน” หมายความว่า การจัดจำหน่ายที่ดินติดต่อกันเป็นแปลงย่อยมีจำนวนตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไป ไม่ว่าด้วยวิธีใด โดยได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมเป็นค่าตอบแทน และมีการให้คำมั่นหรือการแสดงออกโดยปริยายว่าจะจัดให้มีสาธารณูปโภค หรือบริการสาธารณะหรือปรับปรุงให้ที่ดินนั้นเป็นที่ยอยู่อาศัย ที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม

^๒ ตามแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๖๔๕-๒๖๔๗/๒๕๔๑ “กรณีที่ถือได้ว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๖ นั้น สาระสำคัญอยู่ที่การจัดจำหน่ายที่ดินติดต่อกันเป็นแปลงย่อยมีจำนวนตั้งแต่ ๑๐ แปลงขึ้นไป และมีการให้คำมั่นหรือการแสดงออกว่าจะจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณะหรือปรับปรุงให้ที่ดินนั้น เป็นที่ยอยู่อาศัย ที่ประกอบการพาณิชย์ หรือที่ประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนผู้จัดสรรจะขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดินต่อคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินหรือไม่

สาธารณูปโภคให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำขึ้นนั้นต่อไปตามข้อ ๓๐^๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๖๑ และมาตรา ๔๓^๔ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

ประเด็นที่สอง ถนนสายหลักภายในโครงการชุมชนหมู่บ้านภาณุรังษิได้เปลี่ยนสภาพไปเป็นทางสาธารณะแล้วหรือไม่ นั้น ข้อเท็จจริงตามที่จังหวัดนนทบุรีตรวจสอบมาปรากฏว่า ถนนสายหลักดังกล่าวประชาชนโดยทั่วไปได้ใช้เดินทางออกสู่ทางสาธารณะ และใช้สัญจรไปมาระหว่างอำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ผ่านเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มาตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๒๖ ระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒๔ ปี โดยมีได้มีเอกสารหรือหนังสือห้ามปรามหรือแสดงการหวงห้ามมิให้บุคคลภายนอกใช้ถนน และปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลเมืองบางกรวยว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เทศบาลเมืองบางกรวยก็เคยเข้าไปปรับปรุงซ่อมแซมถนนเพื่อประโยชน์ในการระบายน้ำโดยไม่มีการหวงห้าม ถ้าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่จังหวัดนนทบุรีรายงานและผู้แทนเทศบาลเมืองบางกรวยชี้แจงเพิ่มเติม ก็ต้องถือว่าได้มีการอุทิศที่ดินนั้นให้เป็นทางสาธารณะโดยปริยายแล้ว ที่ดินดังกล่าวจึงตกเป็นทางสาธารณะโดยไม่จำเป็นต้องมีการจดทะเบียน การที่ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ เทศบาลเมืองบางกรวยได้มีหนังสือขอความยินยอมจาก

เป็นอีกเรื่องหนึ่ง หากจะเป็นการฝ่าฝืนต่อประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ก็ไม่ทำให้การดำเนินการของผู้จัดสรร ไม่เป็นการจัดสรรที่ดินตามกฎหมาย” และคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๕๕๓/๒๕๓๗ “แม้ไม่ปรากฏว่า พ. เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการจัดสรรที่ดินให้ทำการจัดสรรที่ดิน และที่ดินอันเป็นทางพิพาทเป็นที่ดินตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๖ ก็ตาม ก็ถือได้ว่าการกระทำของ พ. ที่แบ่งแยกที่ดินของตนออกเป็นแปลงย่อย ๑๓ แปลง เพื่อขายนั้น เป็นการแสดงออกเป็นปริยายแล้วว่า พ. จัดให้มีสาธารณูปโภคคือทางพิพาทอันถือได้ว่าเป็นการจัดสรรที่ดินตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว ส่วนการที่ พ. จะขออนุญาตจัดสรรที่ดินหรือไม่เป็นอีกเรื่องหนึ่งต่างหาก ซึ่งหากจะเป็นการดำเนินการฝ่าฝืนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวก็ไม่ทำให้การดำเนินการของ พ. ไม่เป็นการจัดสรรที่ดินตามกฎหมายทางพิพาทที่จำเลยปลูกโรงเรือนรुकล้าจึงเป็นการจำยอมแก่ที่ดินที่โจทก์เข้าซื้อจาก พ. จำเลยจึงต้องรื้อถอนบ้านที่จำเลยปลูกรุกล้าเข้ามาในทางพิพาท”

^๓ ข้อ ๓๐ สาธารณูปโภคซึ่งผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่ดินตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาต เช่น ถนน สวนสาธารณะ สนามเด็กเล่น ให้ตกอยู่ในการจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร และให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดสรรที่ดินหรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไปที่จะบำรุงรักษากิจการดังกล่าวให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำขึ้นโดยตลอดไป และจะกระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ประโยชน์แห่งการจำยอมลดไปหรือเสื่อมความสะดวกมิได้

หน้าที่ในการบำรุงรักษาตามวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินหรือผู้รับโอนกรรมสิทธิ์คนต่อไปได้อุทิศทรัพย์สินดังกล่าวให้เป็นสาธารณประโยชน์ หรือได้โอนให้แก่เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่ดินจะจัดสรรอยู่ในเขต

^๔ มาตรา ๔๓ สาธารณูปโภคที่ผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการจัดสรรที่ดินตามแผนผังและโครงการที่ได้รับอนุญาต เช่น ถนน สวน สนามเด็กเล่น ให้ตกอยู่ในการจำยอมเพื่อประโยชน์แก่ที่ดินจัดสรร และให้เป็นหน้าที่ของผู้จัดสรรที่ดินที่จะบำรุงรักษาสาธารณูปโภคดังกล่าวให้คงสภาพดังเช่นที่ได้จัดทำขึ้นนั้นต่อไป และจะกระทำการใดอันเป็นเหตุให้ประโยชน์แห่งการจำยอมลดไปหรือเสื่อมความสะดวกมิได้

ให้ผู้จัดสรรที่ดินจัดหาธนาคารหรือสถาบันการเงินมาทำสัญญาค้ำประกันการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคซึ่งผู้จัดสรรที่ดินได้จัดให้มีขึ้น และยังอยู่ในความรับผิดชอบในการบำรุงรักษาของผู้จัดสรรที่ดินตามวรรคหนึ่งกับคณะกรรมการ และให้นำมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด^๔ เพื่อดัดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะจึงไม่มีผลทำให้ที่ดินที่ตกเป็นที่สาธารณะแล้วกลับคืนไปเป็นของผู้มีชื่อในโฉนดอีกได้ ดังนั้น เมื่อเป็นทางสาธารณะแล้ว เทศบาลเมืองบางกรวยย่อมสามารถเข้าไปดัดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้

(คุณพรทิพย์ จาละ)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
กันยายน ๒๕๕๑

^๔ ปรากฏตามหนังสือยินยอมให้เทศบาลดัดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๐ ระหว่างบริษัท ส. ภาณุรังษี จำกัด “ผู้ให้” กับนายกเทศมนตรีเมืองบางกรวย “ผู้รับ” โดยผู้ให้ยินยอมให้เทศบาลดำเนินการดัดตั้งเสาไฟฟ้าสาธารณะ ในที่ดินตลอดซอยบางกรวย - ไทรน้อย ๑๗ (ภาณุรังษี) ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ให้ ตลอดแนวนแผนผังแนบท้ายหนังสือนี้